

EL CEL I L'INVERN

Dos amics tenien un dubte que ningú era capaç de resoldre'ls, per això van decidir anar a la recerca d'una de les dones més sàvies que hi havia per la zona.

Després de caminar una bona estona pel bosc finalment van arribar a la seua casa: una xicoteta cabanya al costat d'un bonic llac.

-Bona vesprada, xics, què us ha portat fins ací? -els va dir amablement l'anciana.

-Bona vesprada. Volíem fer-li una pregunta que ningú ha sabut respondre'ns fins ara.

-Digueu-me, digueu-me -va contestar de nou la dona mentre servia tres tasses de te.

-Ens agradaria saber la diferència que hi ha entre el cel i l'infern -li van dir els dos amics mentre acceptaven les infusions.

-Vaja, una pregunta difícil- va murmurar l'anciana.

Va deixar passar uns minuts i, després de respirar lentament, va començar a parlar.

-Veig una muntanya d'arròs recentment cuinat, molt saborós i encara fumejant. Al seu voltant hi ha molts homes i dones, però tots ells estan molt famolencs i desnodrits.

Els seus escuradents de menjar són més llargs que els seus propis braços i per més que ho intenten, no poden emportar-se ni un sol gra d'arròs a la boca.

La dona es va mantindre en silenci durant uns instants, va prendre un xicotet xarrup del seu te i va tornar a parlar de nou.

-Veig també una muntanya d'arròs recentment cuinat, igual de fumejant i saborós que l'anterior. I al seu voltant hi ha molts homes i dones, tots ells es miren satisfets, estan molt ben alimentats i els seus rostres reflecteixen vertadera felicitat.

Els seus escuradents de menjar també són més llargs que els seus propis braços, però han decidit donar-se el menjar els uns als altres.

COMPRENSIÓ LECTORA UNITAT 4

EL CEL I L'INFERN

Breu resum de la història

Què ens ensenya el conte? Moralitat

Com ho puc aplicar en la vida real?

Com continuaries el conte?